

чественници—ти му, Ереи—ти отъ завистъ станали противъ него, и той ся распѣ отъ тѣхъ въ време—то на Римскій—тѣ владѣтель, Понтийскій Пилатъ, и ся погреба, и въ третій день въскръснѫ. Той ся роди, живѣя и умрѣ като человѣкъ.

1) Иисусъ Христосъ нашъ—тѣ Спаситель има двѣ естества, едно человѣческо, и друго божественно: но има само едно лице.

Той не е като человѣкъ, защото человѣкъ е само человѣкъ; нито като ангелъ, защото ангелъ е само ангелъ. Но той е Богъ и человѣкъ заедно. Въ вселениї нѣма друго същество подобно на него. Име—то му е Емануилъ, „Богъ съ насѣ; „Богъ ся яви въ плоть. „ (Мат. 1; 23 : 1 Тим. 3; 16). Затова въ Свято—то Писаніе виждаме, че всичко, което е свойственно на Бога, е свойственно и на Христа, и всичко което е свойственно на человѣка, е свойственно и на Христа. Той е Богъ и человѣкъ, двѣ естества, на едно лице.

2) Негово—то свойство е непостижимо за нашъ—тѣ умѣ: Име—то му ще ся нарича „Чуденѣ: „Никой не знае Сынъ—тѣ, освѣнъ Бащѣ—тѣ, „ (Мат. 11; 27). Тука виждаме „тайство „ Богъ и человѣкъ въ едно лице. Иисусъ Христосъ е высокъ до небе—то, и ни—ськъ до землѣ—тѣ. Каква высочина и каква дълбочина! Колко е Той далекъ, но и колко е близо! Дойдете да припаднемъ предъ него, и да му ся поклонимъ.